

Ezechiël 37 HET DAL DER DORRE DOODSBEENDEREN

- Ezech. 37: 1 De hand des HEEREN was op mij, en de HEERE voerde mij uit in den geest, en zette mij neder in het midden ener vallei; dezelve nu was vol beenderen.
- 2 En Hij deed mij bij dezelve voorbijgaan geheel rondom; en ziet, er waren zeer vele op den grond der vallei; en ziet, zij waren zeer dor.
- 3 En Hij zeide tot mij: Mensenkind! zullen deze beenderen levend worden? En ik zeide: Heere HEERE, gij weet *het!*
- 4 Toen zeide Hij tot mij: Profeteer over deze beenderen, en zeg tot dezelve: Gij dorre beenderen! hoort des HEEREN Woord.
- 5 Alzo zegt de Heere HEERE tot deze beenderen: Ziet, Ik zal den Geest in u brengen, en gij zult levend worden.
- 6 En Ik zal zenuwen op u leggen, en vlees op u doen opkomen, en een huid over u trekken, en den Geest in u geven, en gij zult levend worden; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben.
- 7 Toen profeteerde ik, gelijk mij bevolen was, en er werd een geluid, als ik profeteerde, en ziet een beroering! en de beenderen naderden, *elk* been tot zijn been.
- 8 En ik zag, en ziet, er werden zenuwen op dezelve, en er kwam vlees op; en er trok een huid boven over dezelve, maar er was geen Geest in hen.

Ezechiël had het goed gezegd in deze profetie, maar het pakte anders uit. Er was wel een geluid en er was wel een beroering. De beenderen kwamen tot elkaar, zenuwen, vlees en huid kwam er overheen, maar Geest was er niet en kwam er ook niet (vers 7 en 8).

Wij kennen dat lichaam inmiddels vanuit de geschiedenis als de Joodse staat. 100 jaar geleden werd het initiatief genomen tot het stichten van die staat. Het zionisme ontstond en in 1948 was het zover. Die staat bestaat nog steeds, maar het is een dood lichaam, want er is geen Geest in. Het is een staat die in ongeloof tot stand gekomen is en nog steeds in ongeloof leeft.

Dat dode lichaam wordt zowel in Deut. 29 als in Matt. 24 genoemd.

- Deut. 29: 26 En uw dood lichaam zal aan alle gevogelte des hemels, en aan de beesten der aarde tot spijze zijn; en niemand zal ze afschrikken.
- Matt. 24: 21 Want alsdan zal grote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal.
- 22 En zo die dagen niet verkort werden, geen vlees zou behouden worden; maar om der uitverkorenen wil zullen die dagen verkort worden.
- 23 Alsdan, als iemand tot ulieden zal zeggen: Ziet, hier is de Christus, of daar, gelooft het niet.
- 24 Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan, en zullen grote tekenen en wonderheden doen, alzo dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden.
- 25 Ziet, Ik heb *het* u voorzegd!
- 26 Zo zij dan tot u zullen zeggen: Ziet, hij is in de woestijn; gaat niet uit; Ziet, *hij is* in de binnenkameren; gelooft het niet.
- 27 Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot het westen, alzo zal ook de toekomst van de Zoon des mensen wezen.
- 28 Want alwaar het dode lichaam zal zijn, daar zullen de arenden vergaderd worden.

Het gaat hier over de tegenwoordige Joodse staat.

De grote verdrukking komt weliswaar over alle volkeren, maar begint bij het Joodse volk. Het oordeel van God begint bij Zijn huis. Dat moet ook wel, want het Evangelie moet daarna nog aan de andere volkeren verkondigd worden. Daartoe is Israël uitverkoren. Daartoe heeft God Israël geroepen. Daartoe is Israël aangesteld in de functie van koningen en priesters. Israël zou als volk God dienen ten behoeve van de andere volken. Israël zou Gods zendingvolk zijn. Dat oordeel brengt een schifting met zich mee. De ongelovigen zullen worden gedood, de gelovigen zullen hem dienen. zij zullen zending gaan bedrijven. Daarom vinden we in Openb. ook direct na het beschrijven van de grote verdrukking over Israël de verzegeling van de 144.000 uit geheel Israël. Zij zullen dat Evangelie onder de volkeren gaan verkondigen.

Matt. 24: 29 En terstond na de verdrukking dier dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van den hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden.

In Openb. 6 vanaf vers 12 vinden we dezelfde uitdrukkingen. Het is duidelijk dat het over het einde van de 70e week van Daniël gaat. Dat is bij het officiële aanbreken van het Koninkrijk van Christus. Dan zullen zon en maan verduisterd worden en de sterren van de hemel vallen (zie ook Joël 2 en Hand. 2).

In Openb. 6 wordt over beide helften van de 70e week gesproken. Daarna, o nee, even wachten! eerst moeten die 144.000 nog aangesteld worden, maar daarna zal de grote verdrukking over de volken der aarde aanbreken. Alles staat dus keurig op volgorde vermeld.

Matt. 24: 30 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid.

Aan het einde van de 70e week zal de Heer op de olijfburg verschijnen. Dat is ter gelegenheid van de verwoesting van Jeruzalem (zie Zach. 14: 1 - 5).

En dan zal ook de profetie van Zach. 12 in vervulling gaan (zie vooral vers 10).

De heerlijkheid van de Zoon des mensen = de Gemeente die, wanneer Hij zal geopenbaard zijn, met Hem geopenbaard zal worden in heerlijkheid (Kol. 3: 4). Christus is de Engel des Heeren Die aan de hemel verschijnt en met Hem een leger der hemelse heirscharen (Luk. 2 en Openb. 4).

Matt. 24: 31 En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van *het ene* uiterste der hemelen tot het *andere* uiterste derzelve.

De bazuin klinkt als er een nieuwe koning gekomen is, of bij het uitbreken van oorlog. Het klinken van de bazuin is steeds een oproep tot verzameling, om het woord van de koning te horen.

Ezech. 37: 9 En Hij zeide tot mij: Profeteer tot den geest; profeteer, mensenkind! en zeg tot den geest: Zo zegt de Heere HEERE: Gij geest! kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden.

Daar heb je de vier winden. En zoals het in Matt. 24: 31 gaat over de terugverzameling van geheel Israël na de 70e week van Daniël, zo gaat het hier dus ook over de terugverzameling na de 70e week van Daniël. Dan zendt Hij Zijn engelen uit om dat te doen. Dat is niet nu, maar in de toekomst.

God doet momenteel niet zoveel op aarde. Ja, Hij verzamelt Zich een volk voor Zijn Naam; dat is de Gemeente. Verder bemoeit Hij Zich op dit moment niet met deze wereld.

De volgorde is: sinds de opstanding van Christus verzamelt God Zich een volk voor Zijn Naam. Dat is de Gemeente, die bij voltooiing opgenomen zal worden; dan volgt de 70e week van Daniël, met aan het eind daarvan de verwoesting van Jeruzalem en de wederkomst van Christus op de Olijfberg; dan de terugverzameling van geheel Israël; de verzegeling van de 144.000 en hun uitzending om het Evangelie te verkondigen onder de volkeren, met aan het eind de verwoesting van Babel; dan het begin van het Messiaanse Rijk.

In die volgorde voltrekt zich Gods oordeel ook. De Gemeente wacht geen oordeel op aarde, maar zal bij de opname voor de rechterstoel van Christus verschijnen. Die gelegenheid wordt ook wel de dag van Christus genoemd. Hier op aarde begint Gods oordeel bij het Joodse volk en zal pas daarna over de andere volkeren komen. Maar dat gebeurt allemaal na de opname van de Gemeente.

Matt. 24: 32 En leert van den vijgenboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak nu teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij dat de zomer nabij is.

33 Alzo ook gijlieden, wanneer gij al deze dingen zult zien, dat *het* nabij is, voor de deur.

Wij zien al deze dingen nu nog niet. Welke dingen?

1. vers 15 De gruwel der verwoesting;
2. vers 24 De valse christussen en profeten die grote tekenen en wonderen doen;
3. vers 29 De verduistering van zon en maan en het vallen van de sterren;
4. vers 30 Het teken van de Zoon des mensen;
5. vers 31 Het uitzenden van de engelen om de uitverkorenen bijeen te vergaderen.

Wat wij wel zien, is het dode lichaam uit vers 28.

Uitverkorenen zijn in elk geval gelovigen. Nou, ga maar eens kijken in de Joodse staat. Meer dan 80 % is volkomen atheïstisch. De rest is wel religieus, maar niet gelovig.

Als we zien dat al die dingen, zoals beschreven onder punt 1 - 5, wel plaatsvinden, dan weten we dat het nabij is. Maar dat zullen wij hier niet meer meemaken. Wij zijn dan immers al opgenomen.

Wij zien wel een vijgenboom, maar niet het uitbotten van een vijgenboom. Dat is een boom waaraan geen vruchten groeien. Een vijgenboom is een beeld van de Joodse staat. Denk aan de gelijkenis van de vijgeboom in de wijngaard (Luk. 13: 6 - 9). De wijngaard is een beeld van de beloften die aan Abraham gedaan zijn. De vijgeboom is een beeld van de Joden. De vijgenboom staat er al drie jaren en geeft nog steeds geen vrucht. Hij mag nog één jaar blijven staan. Als er dan nog geen vrucht aan zit, wordt hij uitgehouwen. De Joden zijn een ongelovig volk dat geen vrucht draagt. Aan het einde van de 4e bedeling wordt die boom uitgehouwen.

Pas in de wederkomst van Christus zal die vijgenboom uitbotten. Dan zal de Joodse staat officieel tot geloof komen. Met andere woorden, dan zal er Geest in komen. Dan zal gebeuren wat in Ezech 36 beschreven staat.

Bij het uitbotten worden de tedere takken des geloofs zichtbaar. Dan zal Israël namelijk het Evangelie aan de volkeren verkondigen. Dat is het uitbotten, het vrucht dragen. Het resultaat daarvan zal het Messiaanse Rijk zijn.

Matt. 24: 34 Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan, totdat al deze dingen geschied zijn.

Die generatie gaat niet voorbij, want het zal allemaal binnen die generatie gebeuren. Dat is de generatie die de 70e week meemaakt.

Er verloopt een periode tussen het einde van de 70e week en het binden van satan. In die periode wordt het Evangelie gepredikt. Dat is eveneens de periode van grote verdrukking voor de volkeren. Er is dus onderscheid tussen de grote verdrukking voor de joden en voor de volkeren. De dagen van de grote verdrukking voor de joden worden verkort tot 1260 dagen. Als die dagen niet verkort zouden worden, zou er geen vlees behouden worden (Matt. 24: 22). Aan het eind van die 1260 dagen zal Christus wederkomen. Op dat moment zijn de 10 stammen nog zoek. Die worden dan bijeenvergaderd. Vervolgens zullen uit geheel Israël 144.000 het Evangelie gaan verkondigen onder de volkeren. Hoogstwaarschijnlijk zal de periode waarin dat gebeurt en er eveneens grote verdrukking voor de volkeren zal zijn, 33 jaar duren. Daarna volgt "het duizendjarig Rijk".

Die duizend jaren vind je niet in Matt. 24. Het gaat ook niet om een rijk dat duizend jaar duurt, want het Messiaanse Rijk zal eeuwig duren, maar om het binden van satan. Dat duurt duizend jaar. Wel, in Matt. is het binden van satan niet essentieel, maar de openbaring van het Koninkrijk. Daarom worden die duizend jaren hier verder niet genoemd.

Het is natuurlijk wel een belangrijke gebeurtenis in die periode, want het zal blijken dat mensen ook dan gewoon zondaren zijn. De duivel is gebonden en kan de mensen dus niet meer verleiden. Als mensen dan toch verleid worden, dan kunnen ze de schuld niet op de satan afschuiven. Die zullen ze dan in zichzelf moeten zoeken.

Terug naar Ezech. 37: 9. De Geest zou Zelf in actie komen. Er staat: "Blaas in deze gedoden". Er staat dus niet dat het dode lichaam zelf tot leven zou komen. Men denkt vaak dat het zo zit: God verzamelt nu de Joden in het land Kanaän, alwaar zij tot geloof zullen komen. Die gedachte is tot stand gekomen, doordat christenen de Joden steunen. En omdat men de Joodse staat steunt, wil men daar het werk des Heeren in zien. Dit zijn uiteraard geen Bijbelse waarheden. Zionisme komt niet van God, maar meer waarschijnlijk van de grote tegenstander. Per slot van rekening ligt de hele wereld in de macht van de boze.

In Jer. 16 gaat het over vissers en jagers. De jagers verzamelen de vissen bijeen. Dat is geen zegen, maar oordeel (denk ook aan het hijgend hert).

In vers 9 begint het verhaal gewoon opnieuw. Het gaat niet over een Joodse staat, maar over dode lichamen. Die dode lichamen zijn verspreid over heel de wereld. Zij zouden het Woord van God ter harte moeten nemen, het Evangelie aan moeten nemen.

De prediking van het Evangelie is altijd een prediking aan individuen. Dat kan weliswaar tot gevolg hebben dat het hele volk daardoor officieel tot geloof komt. Maar als dat gebeurt, leidt dat onherroepelijk tot het einde van de Joodse staat. Vervolgens zal Israël dan onder leiding van de

echte Jozua naar het beloofde land gebracht worden. Daar aangekomen, moeten ze het land dan niet veroveren op de Kanaänieten (zoals in Jozua's tijd), maar op de dood. Men zal overal lijken vinden. Daarom moet het land gereinigd worden. Dat zal gebeuren op voorwaarde van onderwerping aan het Woord van hun Leider.

Ezech. 37: 10 En ik profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam de Geest in hen, en zij werden levend en stonden op hun voeten, een gans zeer groot heir.

Toen ging het wel goed. Heir = menigte. Aan de ene kant grote verdrukking, maar aan de andere kant toch een gans zeer groot heir.

Waar komen die Israëlieten ineens vandaan? De verklaring dat de 10 stammen ineens zijn teruggevonden en zich bevinden onder het Joodse volk, is volstrekt onjuist. Wie leidde Mozes door de woestijn? Alleen Juda? Nee, heel Israël, alle 12 stammen. Er zijn nu nogal wat volkeren die deel uitmaken van de 10 stammen. Die 10 stammen leven in ongeloof, tot de komst van de Messias.

Ezech. 37: 11 Toen zeide Hij tot mij: Mensenkind! deze beenderen zijn het ganse huis Israëls; ziet, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord, en onze verwachting is verloren, wij zijn afgesneden.

Het ganse huis Israëls = of de 10 stammen, of alle 12. uit de rest van het hoofdstuk blijkt dat het om alle 12 stammen gaat.

In dit vers herken je helemaal niets zionistisch. Zionisten zeggen juist: "Wij gaan het helemaal maken". De mensen uit vers 11 doen die uitspraken met het zicht op hun eigen positie. Zij zien zichzelf als zondaren en zijn dus rijp voor het Evangelie. Zij, die ook maar een beetje zelfkennis hebben, zijn meestal wel in voor het Evangelie. Zij komen op een bepaald moment op een kruispunt in hun leven en moeten dan een keus maken. Dat is ook het beste moment om een keus te maken. Als je niet meer op eigen kracht vertrouwt, roep dan de Naam des Heeren maar aan. Daarvoor dient dus ook de grote verdrukking. Ze zullen dan denken: "We hebben niets meer te verliezen, dus laten we dan maar de Naam des Heeren aanroepen". Al die tijd hebben ze gedacht dat het niet mocht, maar nu maakt het allemaal niet meer uit. Erger kan toch niet.

Ezech. 37: 12 Daarom, profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal uw graven openen, en zal ulieden uit uw graven doen opkomen, o Mijn volk! en Ik zal u brengen in het land Israëls.

Het gaat hier niet over lichamelijke opstanding, maar over wedergeboorte. En niet eens zozeer over de wedergeboorte van individuen, maar van de Israëlitische staat. Israël wordt geacht dood te zijn, maar zal opstaan uit haar graf. De Israëlieten zijn begraven onder de volkeren, zullen opstaan en verzameld worden uit die volkeren.

Mijn volk = Ammi.

Ze worden verzameld naar Israël. Het gaat van daar naar hier. Hier is het Kanaän; daar is de vier winden, de volkeren. Pas op het moment dat Israël Gods volk wordt, zal het in het land gebracht worden. Dat land zou niet voor altoos verkocht worden. In het jubeljaar is het land weer voor de Heer. Het jubeljaar is een beeld van het Messiaanse Rijk.

Ezech. 37: 13 En gij zult weten, dat **Ik** de HEERE ben, als **Ik** uw graven zal hebben geopend, en als **Ik** u uit uw graven zal hebben doen opkomen, o Mijn volk!

Dan zal men de Heer weer kennen. Hoe is Zijn Naam dan? Daar is nogal wat discussie over. Dat komt omdat het Hebreeuws geen klinkers kent. Zijn Naam bestaat uit het tetragrammaton JHWH. De Engelsen hebben over de uitspraak van die Naam nooit moeilijk gedaan. Bij hen is het altijd JEHOVAH geweest. Men beweert dan dat de Engelsen de klinkers van ADONAI gebruikt heeft, maar het is natuurlijk nog maar de vraag of dat echt zo is. Sinds de jaren 30 hebben de Nederlanders uitgevonden dat het JAHOE moet zijn. Ja hoe? Dat kan het nooit zijn, want alle letters van Zijn Naam komen daar niet eens in voor. Er zijn ook christenen die zeggen dat je de Naam des Heeren niet mag gebruiken. Daarom schrijven zij het woord GOD als G'D.

Toch is het juist de bedoeling dat je de Naam des Heeren kent. Zijn Naam is JEHOVAH. Of dat de goede uitspraak is? We weten het niet. Daar gaat het ook niet om. Het gaat erom dat Zijn Naam JEHOVAH is. Hij maakt Zijn Naam bekend, opdat we Hem zouden kunnen aanroepen. Jakob zei, nadat hij met de Heer gevochten had: "Met Wie heb ik gesproken?". "Mijn Naam is JEHOVAH en als je me nodig hebt, dan weet je hoe Ik heet".

"Al wie de Naam JEHOVAH aanroept, zal behouden worden (Zach. 12, Joël 2, Rom. 10).

Allah is niet God. We vertalen zijn naam dus ook niet zo. Wij onderwerpen ons aan God, niet aan Allah.

Wij kennen JEHOVAH ook onder Zijn titel, namelijk Christus. De Heere Jezus Christus. Hij is de Heere, namelijk JEHOVAH, Die mens geworden is, maar na Zijn opstanding aangesteld werd tot Messias, tot Christus.

Ezech. 37: 14 En **Ik** zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven, en **Ik** zal u in uw land zetten; en gij zult weten, dat **Ik**, de HEERE, gesproken en gedaan heb, spreekt de HEERE.

De klemtoon ligt steeds op "Ik".

Ieder die de Naam des Heeren aanroept, zal de gave des Heiligen Geestes ontvangen (Hand. 2). Door die gave zul je leven. Dat is het leven van Christus. Dat is hetzelfde leven wat wij nu reeds ontvangen.

Eerst geloof en wedergeboorte en dan pas in het land. Dat is de volgorde. Een ongelovig volk heeft nooit enig recht kunnen doen gelden op het land Kanaän. Daarom worden ze er ook steeds weer uitgezet. En daarom zullen ze er straks ook weer uitgezet worden, waarna de Heer hen het land zal binnenleiden.

De Heere heeft gesproken. Al vanaf het begin (zie Joh. 1 en 1 Joh. 1). God spreekt per definitie en daarom zijn de afgoden stomme goden.

Hij spreekt al een tijdje niet meer, maar daarom heeft Hij ons Zijn Woord gegeven. Hij spreekt nu wel, maar door Zijn Zoon, Die in ons woont.

God zegt niet alleen wat, Hij doet ook. Men ontkent eerst dat Hij gesproken heeft en vervolgens ook nog dat Hij wat gedaan heeft. Zo houd je een abstract Godsbesef over.

Ezech. 37: 15 Wijders geschiedde des HEEREN Woord tot mij, zeggende:

Dit verbindt het vorige met het volgende.

Ezech. 37: 16 Gij nu, mensenkind! neem u een hout en schrijf daarop: Voor Juda, en voor de kinderen Israëls, zijn metgezellen; en neem een ander hout, en schrijf daarop: Voor Jozef, het hout van Efraïm, en van het ganse huis Israëls, zijn metgezellen.

Hout zou je ook met boom kunnen vertalen. "Schrijf daarop: Voor Juda". Dat is een magische handeling.

Wie zijn dat, de kinderen Israëls? Ja, wie er maar bij willen horen.

Jozef en Efraïm is hetzelfde. De erfenis is van Jozef overgegaan op Efraïm. In Jer. 31 wordt Efraïm de eerstgeborene genoemd, maar ook het ganse huis Israëls. Dat zijn dan de 10 stammen. Hoewel hier de 2 en de 10 stammen naast elkaar genoemd worden, wordt van Efraïm gezegd dat het gans Israël is. Juda is van Israël afgebroken. De 10 stammen heten vanaf dat moment Israël. Bij het zoekraken van de 10 stammen, is de naam Israël min of meer vacant. Juda eigent zich die naam dan weer toe, maar wordt in het Nieuwe Testament ook zo genoemd.

Eén hout vertegenwoordigt Juda en één hout de 10 stammen. Zoals er onder de Joden velen rondlopen die niet tot de Joden behoren, zo is dat bij de 10 stammen ook het geval. Niettemin, wij waren heidenen (zo worden de 10 stammen vaak genoemd in het N.T.), maar zijn tot geloof gekomen en zijn dus Israëlieten. Naar Bijbelse maatstaven is de Gemeente wettelijk en juridisch rechtstreeks voortgekomen uit Efraïm. Uit de 10 stammen dus. Daarna maakt afstamming niets meer uit. Waar het eventueel om gaat, is of Caradoc uit Efraïm stamde.

Uiteraard zijn er ook Joden tot geloof gekomen. Zij behoren natuurlijk ook tot de Gemeente, maar vormen binnen het geheel een kleine minderheid.

Ezech. 37: 17 Doe gij ze dan naderen, het één tot het ander tot een enig hout; en zij zullen tot één worden in uw hand.

Ezechiël moet deze twee houten tegen elkaar houden. Daarna is het één boom geworden. Liever "boom", want dat komt overeen met Rom. 11. Daar gaat het immers over de wilde en tamme olijfboom. De takken van die bomen zijn ook een beeld van de twee en de tien stammen. Ze worden om beurten afgehouden. Eerst Juda, dan Efraïm. Dat gaat binnenkort gebeuren.